

a nevědomost (ztráta poznání). Jakmile Já opustí tělo, poznání a nevědomost rovněž zaniknou. Takže Brahman je přirozený stav, ve kterém se nenachází žádné poznání, žádné připomenutí či zapomenutí. Vzpomenout si na své Já bez vědomé snahy se nazývá impuls Poznání, neboli čiré, ryzí Poznání. Vyvstání pocitu ´já jsem´ v sobě zahrnuje vnímání celku, tedy pocit ´já jsem vše´. Jakmile si ryzí Poznání uvědomuje Sebe sama, dá podnět k impulsu v podobě myšlenky ´já´ (´Aham´). Ve zdroji tohoto impulsu je ukryta iluze. To, co vlastně neexistuje (iluze), zde nikdy ani neexistovalo. Na počátku v Já dochází k pohybu (rušivému podnětu). Označujeme malou část svého Já za myšlenku ´já´, a to, co v Já zbývá, nazýváme ´sen´. Popud poznat něco se nazývá Váju čili síla vůle. Právě toto je původce iluze. Takže iluze je ve své podstatě větrem (Váju) či vzduchem. Jenže původcem všeho je Brahman (Zdroj všeho). Později přichází na řadu Bohové, Narajána a další. To jsou však pouze jména. Žák se potom zeptal: „Mistře, řekni nám znovu, prosím, jak došlo k vzniku světa?“

Schopností Uvědomění (tj. poznání sebe sama čili pocitu ´já jsem´) je vlastně Bůh čili Íšvara. Pokud se využije stejná schopnost Uvědomění k vnímání a vnějšího světa, dochází ke vzniku džívy (hrubého těla). Jako první přichází nevědomost Já. To je Rudra. Višnu není nic jiného než vnitřní Já, Vědomí. ´Potřeba ´poznávat´ je vlastností Višnu. Jakmile Višnu upře pozornost k vnějšímu světu, stává se z něho džíva. Neví, že tím upadá do zajetí. Proto se nechá uchvátit světskými záležitostmi a stane se iluzí ve formě Lakšmí.

Džíva přijímá tři božstva, kterými jsou Brahma, Višnu a Maheš, podle své vlastní představitosti. Před nimi se nachází samotný Bůh Íšvara – Brahman. Ani jedno ze tří božstev nemá fyzické tělo, podobně jako bytosti viděné ve snu jsou nereálné a smyšlené. Hiranjagarbha značí někoho, kdo je bez těla. Jedná se o stvoření vyšlé z prapůvodního konceptu (neboli z prvního principu).

Jakmile se koncept (myšlenka) zhmotní, stane se z ní hrubé tělo. Veškeré tvoření, které můžeme ve světě vidět, je objektivní formy, čili hrubohmotné. Když se koncept či pocit (´já´) hluboce zakoření, pak se i těchto pět elementů také upevní. Jestliže je koncept pokládán za neskutečný a dojde-li k jeho náležitému rozebrání, vše začne být následně vnímáno jako prach. Tento prach je zapříčiněn elementem vzduchu. Vzduch je vítr (váju) a váju je vědomí neboli pohyb. Když spíme, svět zanikne stejně, jako když umřeme. Avšak rozpuštění světa způsobené rozlišováním, je

pátým druhem rozpuštění. Právě rozlišováním dojde k rozpuštění pěti elementů, čímž dochází k okamžitému zrušení světa. Jen realizovaná bytost dokáže pomocí rozlišování vše rozpustit. Vzhledem k tomu, že bylo rozlišováním vše ukončeno, nezůstává tu nic než Já. Pokud považujeme vše viděné za skutečné, pak je těchto pět elementů jako pět duchů uvězněných v temnotě. Když rozjímáme pouze o poznání sebe sama (pocitu ´já jsem´), zůstává tu přítomen pouze Átman, a to je možné zakusit. Čtyři druhy rozpuštění jsou platné dle zákonitostí přírody (tvoření), ale pátý druh rozpuštění existuje jen na základě rozlišování. Když začnete rozlišovat, pak Boží, božstva, duchové – to vše zmizí. To, co zůstává, je Já, a zbytek je neskutečný. Duchové uprchnou dvanácti vývody, jimiž se myslí deset smyslů, mysl a intelekt. Všech deset smyslů dokáže vnímat rozpuštění. Celý projev, neboli veškerý fenomenální svět, vyvstal na základech bezmyšlenkovitosti, a když vznikl, začali jste ho brát za hmotně skutečný. Tudíž jeho rozpad nastane prostřednictvím správného uvažování či rozlišování.

Je chybné si myslet, že po smrti přichází trest. V hinduistické mytologii sídlí Višnu v sedmi mořích, což znamená, že tělo je poskládané ze sedmi entit zvaných ´Dhatu´ (což jsou vrstvy), a v těchto vrstvách je přítomen Višnu ve formě Átman či Já. Ten, kdo nevěří, že to je pravda, je nazván ´Agastí´ (´A´ je ne, a ´gastí´ je pravda). Dokud nepotkáte realizovanou bytost, která odstraní váš strach, budete toto vše pokládat za skutečné. Není na světě dobrý či špatný čin, jenž by nebyl znám myslí. Špatný čin je nevědomost a dobrý čin je poznání, což je přemýšlení o tom ´Kdo jsem já?´. Rozjímat o tom, co je vlastně svět a důkladně rozebrat svou existenci je chápáno jako ryzí poznání. ◀

Přednáška 41

„Proces tvoření, vyživování a zničení byl vysvětlen. Avšak Nejvyšší Já je takové, jaké je, tedy bez atributů a bez tvaru.“ (Dasboadh, oddíl 10, kapitola 6, verš 1)

Co máme na mysli, když mluvíme o tvoření, vyživování a zničení světa? Co míníme duchovním pochopením? Čtrnáct druhů učení a šedesát

čtyři oblasti světského poznání (umění) je určeno k živobytí, tedy v zájmu světské existence. Když si nevíme rady se svou bolestí, tak ze strachu vyhledáme doktora a užíváme od něho předepsané léky. Doktoři studovali medicínu opět pouze za účelem pozdějšího výtěžku na živobytí. Takže medicína je světské poznání. Hloupost hloupých přináší chytrým zisky. Studium za účelem vydělání peněz na živobytí za každou cenu, tedy ať se děje co se děje, se nazývá Avidja (falešné poznání). Motivací obou, tedy jak učitele, tak i studenta, je mít prospěch a užitek z tohoto typu studia.

Co znamená pochopení pravého Já či skutečné poznání? Dochází k němu, vyrovnáte-li se s otázkami typu 'Jak byl vytvořen tento svět?', 'Jak funguje?', 'Jaká bude jeho budoucnost?', 'Kdo (Co) je Bůh, jenž je tu před vším ostatním?' Světský člověk nemá nic co do činění s tímto druhem studia. Pravé poznání se zabývá stavem všech bytostí a stvořitelem všech. Strávíte-li celý svůj život tím, že se budete starat pouze o svůj žaludek, pak se chováte jako zvíře. Tento druh životního naplnění je určen pro lidi nízké úrovně. Lidé nad ničím nechťejí přemýšlet. Rozjímat nad vznešenými záležitostmi, jakými je duchovní poznání, náleží velkodušně smýšlejícím lidem. V duchovním výkladu je vysvětlováno poznání o vašem Já a o principu vesmíru (v nás), a to se nazývá skutečným poznáním.

Zde se aspirant ptá svého Mistra na svou identitu a na totožnost Boží. Mistr mu začne vysvětlovat, že se nenachází mimo tělo, a aby rozlišoval mezi tím, co je Já a tím, co Já není, a tím pádem odhodil všechno, co není. Potom pochopí, kdo je on a kdo jsem já. Ve škole se nejprve učíme sčítat a pak odčítat. Z toho důvodu je třeba se také naučit odhazovat (odečítat). Odečtete mysl, intelekt a jemné tělo, a zůstane vám pouze nevědomost, což je kauzální tělo. Jste jím? Co vám zbude, jestliže i toto odhodíte stranou? Pokud opustíte 'prázdnost' neboli nevědomost, pak ten, kdo vše odhodil, tu zůstává jako jediný. A to je vaše skutečné 'Já'. Vy jste čiré, ryzí poznání, které vše pozoruje a které říká 'Já'. Vy jste 'To'. Charakteristikou pravého 'Já' je absolutní poznání zvané 'Kévala džňána'. Ten, kdo to pochopil, je džňánin neboli realizovaná bytost. Naopak ten, kdo se ztotožňuje s tělem, je nevědomec.

Naše bytí není nic jiného než ztělesnění poznání, vyjádřeno slovy 'Ty jsi To'. Nazvěte to 'Já', nazvěte to 'Bůh' či to označte jako 'Šiva'. Ten, kdo říká, že je poznání, je Šiva, a ten, kdo říká, že je tělo, je džíva (nevě-

domá bytost). Já jsem uvědomění, jež je základem jakékoliv myšlenky a které se nazývá spánkem ve chvíli, když uvědomění zmizí. Toto uvědomění se nazývá Bůh a má v sobě všechnu možnou slávu a velikost. Ostatní objekty se jeví být skutečné jen kvůli tomu, že tu jsem. Kdybych tu však nebyl, bylo by vše k ničemu.

Ten, kdo uděluje zbožnost pozemskému 'Bohu', leží v srdci. Je to právě tento Bůh, který by měl být oblečen do lepšího hávu, uctíván, a kterému by se měly nabízet dary. 'Já jsem Bůh' a jsem to já, komu svět vděčí za svůj význam. Pokud ten, kdo říká 'já', opustí tělo, život tím ztratí na významu. V sanskrtském jazyce slovo 'Ómkar' znamená 'já jsem'. Celý svět je stvořen z této slabiky 'Óm', neboli z 'jáství'. Původ slov či zvuku se nazývá 'Óm' (Aum). Brahman je základ, ze kterého vyplynulo 'jáství'. 'Ómkar' je v podstatě poznání a 'Ahamkar' (ego) neboli postoj 'já jsem tělo' je naopak nevědomost. Nejzazší Skutečnost je To, kde jak 'poznání' tak jeho protiklad 'nevědomost', chybějí. To, kde nejsou přítomny poznání spolu s nevědomostí, je mé pravé Já.

Poznání či nevědomost nemohou být nikdy součástí Nejzazší Skutečnosti. Potřebujeme lampu, abychom se uviděli? Pouze když mluvíme k druhým, jsme nuceni říkat 'já jsem'. Sami sobě nikdy neříkáme 'já jsem'. Když se probudíte ráno ze spánku, vaše 'jáství' se následně zcela odkryje. Pokud se vzdáte dokonce i svého pocitu 'já jsem', výsledkem bude To, co se nazývá Nejzazší Skutečnost. Čtvrtý stav zvaný Túrja je stavem, ve kterém o sobě říkáte 'Já jsem poznání'. Přičemž slovo 'Túrja' je složené z 'Tu' (ty) a 'rahja' (zůstáváš). V hlubokém spánku si nejste vědomi ničeho, včetně okamžiku, kdy vás přemohl spánek. Nejzazší Skutečnost je za stavem hlubokého spánku. V naší přirozené existenci není ani 'uvědomění' ani 'nevědomost'. V našem přirozeném stavu není ani prostor, ani nějaký jiný koncept. Čiré uvědomění, poznání 'já jsem', se objeví, a tomu se říká Bůh. Vědět (o sobě) znamená stát se Bohem. Jakmile uvědomění začne vytvářet pojmy, celý projev se pak stane vnímatelný a ve chvíli, kdy se vzdáte všech konceptů, zmizí spolu s nimi i veškerý projev.

Dokud se držíte projevu, projev existuje. Jakmile ho však opustíte, jednoduše se vytratí. Během spánku opustíte veškeré smyslové vnímání, odejdete od všech objektů, mysli, intelektu apod. a při probuzení se toho všeho opět chopíte. Tělo lze pojmenovat jako vtělení Boha (Avatár neboli sestoupení). Tímto způsobem vám přichází stvoření, vyživování

a zničení. Nic se vám však nestalo. Začali jste být trpkost sama poté, co jste snědli tamarind? Stali jste se nasládlí po sněžení cukru? Cukr zkrátka chutnal sladce a chuť po chvilce zmizela. Vy však zůstáváte takoví, jací jste.

Všechna těla přišla na povrch čirého poznání ´já jsem´, jako když se objeví scény na plátně v kině, které nakonec skončí. Co vám mohou udělat? Jste znepokojeni například ze zpracované a strávené potravy, která se ve formě výkalů (Gu) nachází ve střevech uvnitř těla? Atribut (Guna) znamená to, co není špinavé (Gu). Jestliže se vás nijak nedotknou výkaly ve vašem těle, co vám pak mohou udělat atributy těla? Vzhledem k tomu, že vás mysl, intelekt a další (jež jsou vždy přítomné v těle) nemohou nijak zasáhnout, je bezpředmětné se zabývat působením kvalit jakými jsou hřích a zásluha. Mysl samotná vytvořila koncepty jako Brahma, Višnu a Maheš a každému z nich přidělila úkol. Brahmovi stvoření, Višnuovi vyživování a Mahešovi zničení. Mysl udělila pánu Višnuovi čtyři ruce, pánu Šivovi nahotu a popel rozetřený na čele. Mysl nakonec stejně neuspěla, když se snažila přemýšlením dojít k poznání, kdo je vlastně Pán všeho, věčné Já. Toto Já, jež je bez atributů, nemůže nikdy nabýt jakýkoliv hřích či zásluhu. Jedná se totiž o atributy, které náleží mysli. Jelikož mysl nedokáže pochopit Já, je proto Já označeno za místo, kde všechna těla skončí (´KailasLok´- ´Kai´ značí tělo, ´La´ neboli ´Laja´ je rozpad, ukončení, ´Ašti´ značí existenci, z toho důvodu ´KailasLok´ znamená to, co zůstává po rozpadu všech těl). Hrubé tělo, které musí jednou zemřít, je svět smrtelnosti. Jemné tělo, které nachází potěšení v rozkoši, je nebe. Kauzální tělo, kde je jen tma (nevědomost), je spodní svět a supra- kauzální tělo je svět poznání. Za těmito čtyřmi těly jste vy – Nejzazší Skutečnost.

Jste vždy to, co jste – neměnné Já. Když vás přemůžou stavy spánku, bdění či nějaké jiné momenty, vám na tom nesejde. Na ničem Vám nezáleží, neboť jste základ všeho. Jste tu před vším ostatním, tudíž tvoření či zničení vás nijak nezasáhnou. Uvědomění (sebe sama) ve vás zmizí stejně, jako se rozplyne vzduch v prostoru. Vy (Nejzazší Skutečnost) setráváte vždy bez sebemenšího pokřivení a nikdy nepodstupujete rozpad. I nevědomí lidé se vyptávají na své předešlé zrození.

To dokazuje, že jste existovali před tímto životem. Vše, co se objeví, nakonec zmizí. Na konci je vše ukončeno a zmizí, avšak vy existujete věčně. Ten, kdo to pochopil, je realizovanou bytostí. Pošetilec, žijící v klamu, to pochopit nedokáže. Pochopíte to až poté, co vyhledáte Mistra a zís-

káte od něho poznání. Musíte zjistit, kdo je To, kdo se nedrží žádného takového přeludu. Povím vám, podle jakých znaků právě ´To´ dokážete rozpoznat. To je tím, co neprochází žádnou změnou či překroucením. Vše, co se projeví, je pouze přelud. Jakmile odhodíte všechny koncepty, nastane konec vesmíru.

Říkat já, ty, bůh, démon, a podobně, je klamné. Dokonce i modlitba je klam. Jestliže schopnost poznání začne vytvářet pojmy, pak se vše jeví jako správné. Pokud však začnete vytvářet pojmy prostřednictvím nevědomosti, budou patrné zlé věci (duchové). Vidoucí náleží do skupiny pěti Panduovců a vše viděné patří naopak do skupiny Kuruovců (viz Mahábhárata). Kuruovci značí ty, kterým se daří (´Raurava´) v těle (´Kája´). Projev, který je očividný, je místo, na kterém se objevují lidské bytosti, zvířata, bohové, démoni, já, ty, uctívatel, uctívané, atd. To vše je přelud. Ve chvíli, kdy přelud zmizí, zůstává zde pouze Já. Vzhledem k tomu, že iluze zcela zastřela vaše pravé Já, nedokážete si to uvědomit. Ten, kdo pochopí, že toto vše je přelud (falešné), stane se realizovanou bytostí.

Pošetilci, žijící v klamu, považují svět za skutečný, a proto se ženou jen za potravou a materiálním uspokojením. Tím, jak jsou omámeni, si ani neuvědomí, že toto vše je falešná představa. Dokonce i Bůh a jeho uctívání je klamná představa. Dokud nedosáhnete poznání svého vlastního Já, nedokážete předpovědět, v jaké oblasti (jakým způsobem) budete naivně oklamáni. Mysl vymyslí mnoho triků a lstí, přičemž některé vás postihnou. Pokud vám mysl nařídí stát se asketou a žít v odříkání, pak budete mít radost z přerůstání svých nehtů, chození v nahotě, požívání listů stromů či hladovění, kontroly smyslů apod. Takové koncepty vyvstávají v mysli asketů. Skutečný asketa je však ten, jehož mysl pozbyla smysl všech konceptů, tedy jak těch dobrých, tak těch špatných. Pokud přikládáte důležitost nějaké konkrétní oblasti, stane se to, že budete vyhnáni ze své skutečné přirozenosti. Tomu, kdo zná svou pravou přirozenost, nezáleží na tom, zda jí několikrát za den, či se postí, zda spí na královské posteli, nebo ve škarpe vedle silnice. Ví, že to vše se týká pouze těla.

Ten, kdo zná Já, je opravdu realizovanou bytostí. Musíte rozpoznat toho, kdo nechová žádnou falešnou představu. Realizovaná bytost ví, že její Já je jediná pravda, a že vše ostatní je pouhopouhá hra myšlenek. Ženete se za přeludem, hledáte-li pravdu mimo sebe, namísto toho, abyste ji našli uvnitř sebe. Pochopte, že klamné je i předvídat dobrý či zlý osud něčemu či někomu, nebo se modlit za duši zemřelého za účelem

nalezení klidu. Někdy klamete sami sebe, když se necháte vtáhnout do mnoha rituálů, které vám předepisuje vaše náboženství. Žijete v domněnání, že jste realizovaná bytost, a přitom děláte úplný opak. Sdělovat druhým poznání bez toho, aniž byste to zakusili, je také klam. Cvičí-li někdo jógu a nezná-li přitom své Já, pak si bude muset zbytečně vytrpět vše, co v minulém životě provedl. Kdyby ve svém minulém životě nechtěl jógu cvičit, neměl by touhu cvičit jógu v současném životě. To vše jsou falešné představy. Co byste si měli vybrat z iluze? Kromě vašeho skutečného Já, které je bez atributů, je vše ostatní falešné.

Lidé si myslí, že když budou uctívat samádhi (hrobku) realizované bytosti, budou se dít zázraky a jejich touhy budou naplněny. Pouze ten, kdo je zbaven všech těchto myšlenek, realizuje Já. Zřídka kdy se někdy najde ten, kdo nemá žádnou falešnou představu. Jestliže někdo realizuje své Já, stává se moudrou bytostí. Ostatní jsou duševně choromyslní. Narodíte-li se jako člověk a nedojdete-li přitom k nejzazší zkušenosti, bude váš život promarněn.

Zkušenost pravdy je konečný důkaz. Jestliže se řídíte pouze na základě logického uvažování, pak vám to jen ublíží. Nevědomost spoutává všechny lidské bytosti. Někteří chtějí realizovat Nejzazší Skutečnost pomocí rituálů a různých dalších technik, při kterých hrubě zacházejí se svými těly. Žijí ve zmatku, a jsou natolik rozporuplní, až se zcela neuspokojení usouzí k smrti. Každý ve světě trpí a strádá, ale nikdo to navenek nepřízná. Svět trpí neduhem, který nikdo nedokáže identifikovat. Ten, kdo si to nechce připustit, spáchá sebevraždu. Dokonce i kdybyste považoval celý projevený svět za jistou pravdu, příroda by vás z tohoto klamu vyvedla. Správným přístupem je upřímně se obrátit o pomoc k Mistrovi, od kterého můžete získat poznání. Jinak budete jako někdo, kdo se zbavil jedné falešné představy v podobě nevlastnění oblečení, které na sobě nosil, a vzápětí začal trpět představou z nahoty, která mu zůstala. Stručně řečeno každého někdy postihla nějaká falešná představa. Ale pouze ten, jehož mysl se osvobodila od všech klamů, je zbaven všech pochybností.

Abhimanju (syn Ardžuny) byl jedním z Panduovců. Přičemž Abhimanju značí pýchu (Abhimaan). Pyšný člověk snadno upadne do cyklu iluzorní světské existence, dostat se z něho pomocí svého ega už však nedokáže. V Máhabharátě je popsáno, jak ve válce Abhimanju nastoupil do vojenského útvaru, vytvořeného armádou Kuruovců (nepřátel), ale nevěděl už,

jak se z něho dostat ven. Pouze opravdový žák Mistra dokáže překonat cyklus světských a stejně tak duchovních ideologií. Ten, kdo přilne k Já, dosáhne realizace. Měli byste proto s upřímností vykonat vše, co vám Mistr říká. Jestliže se dostaví pýcha poté, kdy jste již přebývali v čirém uvědomění, ublíží vám to natolik, až se začnete propadat na samé dno nevědomosti. Je dobré znát Já a tvořitele celého projevu. Pokud pouze usuzujete, jak Já vypadá, a nemáte vlastní zkušenost a praxi, pak veškeré vaše duchovní poznání je k ničemu. Jste-li bez vlastní zkušenosti svého Já a sužují-li vás všechny možné pochybnosti o Já, budete se urputně snažit zachránit se z pasti této světské existence. Pevné přesvědčení o své skutečné přirozenosti je to nejlepší, co může být. Ten, kdo má pochybnosti, je padlý člověk.

Poskytl jsem toto poznání, tudíž pomocí něho můžete dojít k osvícení. Zjistěte, kdo je 'konatel'. Ten, kdo nepochopil, odkud vyvstává iluze, by o tom měl s bdělou myslí přemýšlet. ◀

Přednáška 42

„Parabrahman je věčný. Iluze se pouze zdá existovat, a jako taková je zakoušena. I přesto, že se zdá existovat, během času stejně zanikne.“ (Dasboadh, odd. 10, kap. 6, verš 3)

Vše, co není naše Já, jako například uctívání, myšlenka Boží existence, světská existence, apod., je klam. Iluze nepřipustí poznání Já. Z toho důvodu není možné předpovědět, která z falešných představ člověka chytí do pasti.

Ve chvíli, kdy je vaše Já zakryto (zastíněno), mysl okamžitě začíná vytvářet názory. S těmito názory na vše možné (na Boha, nebe, hřích, zásluhu, karmu, různá náboženství, aspiranty, návyky, oběti) se mysl nechá unášet. Tyto falešné představy doženou některé lidi k rozhodnutí vydat se jako asketa na pouť v odříkání. Jiní si naivně myslí, že přestat si stříhat nehty je dovede blíže k Bohu. Někteří přestanou mluvit, jiní začnou žít v celibátu nebo budou chodit nazí a živit se listy ze stromu neem (z jehož plodů se získává léčivý aromatický olej). Tímto způsobem jejich mysl jen zeslábně, až se stane mdlou (senilní). Někteří lidé se postí

i přesto, že mají v domě hromadu jídla . Mysl se nechá vtáhnout do představy správnosti půstu či jiných metod týrání těla v naději, že se tím dá dosáhnout Boha.

Opravdovým asketou (tím, jenž se zřekl všeho) je pouze ten, z jehož mysli zmizely všechny falešné představy. Právě sanjásin všechny výše uvedené představy opustil. Falešné představy, které se dají přirovnat k vlasům, zmizí ve chvíli, když je jako vlasy odstříhnete. Ten, kdo vypudí dobro a zlo ze své mysli, je skutečně upřímná bytost. Ostatní lidé kvůli výše uvedenému zaujetí a slabosti na své Já zapomínají.

Ten, kdo si uvědomí Nejzazší Skutečnost, neboli ´skutečné´ poznání, kdo pozná své Já a spočívá v klidu s pochopením, že vše okolo něho jsou pouze představy Já (vzešlé z Já), je pravý Vidžňánin. Přesvědčení ´Já jsem Já´ je znak osvobození. ´Nikdy nezapomeň, že já jsem Já.´ Když trpíte hladem, je to žaludek, který prahne po jídle. Jemné pohnutky mysli a činy těla se Já nijak nedotknou. Vaše vlastní přirozenost (vaše Já) je navždy stejná. Nic Ji nedokáže změnit. Jestliže někoho nezajímá, zda se tělo nechává vozit rikšou či spadne do odpadků, pak je realizovanou bytostí.

Rozpoznejte toho, kdo nechová žádné iluze. Ten, kdo vštípí tuto Skutečnost někomu dalšímu, je Brahmadžňánin. Všichni ostatní jsou zapleteni do sítě iluze. Nejste omámeni klamem, zapomenete-li a tím i ztratíte pravdu, která ve vás tkví? Ten, kdo se cítí znepokojen, má-li nahlížet na svět jako na sen, je oklamán iluzí. Myšlenka špatné či dobré předzvěsti je také klamná. Například uvidíte uschlý kmen stromu. Mysl to přebere a spatří v tom ducha. Jenže celé to je falešná představa. Pýcha (egoismus), pýcha těla, pýcha z členství v kastě, pýcha z dobrých činů, pýcha z rodiny, pýcha z poznání, pýcha z osvobození – to vše jsou falešné představy. Cvičit jógu bez Poznání znamená zbytečně nechat tělo trpět. Umění zbavené Sebepoznání není umění.

K tomu, abyste realizovali ´svou přirozenost´, není nutné mít rozčuchané vlasy, provádět oběti, atd. Král Džanaka (otec Síty v Ramajaně), vždy spočíval ve svém přirozeném stavu a i když seděl na královském trůnu, byl ´Videhi´ (ten, kdo je osvobozen od tělesného vědomí). Všechny koncepty nejsou nic než falešná představa. Každý nevědomec má své ego nebo pýchu. Vše je iluze až na jedno, Brahman (Já), jenž je bez atributů. Poznání si nevšímá ´sámsáry´ (světské existence). Člověk s poznáním je osvobozen i v průběhu života ve smrtelné formě.

Když uctíváte samádhi světce (jeho hrobku), můžete prožít určité duchovní zážitky. Uskutečňuje tento zázrak světec, jenž opustil tělo? Umírají světci s touhami? Ne. Takže odpovědí je vysvětlení, že podobné zkušenosti jsou tu pouze díky vaší víře. Zázraky nebo zážitky přinášejí plody podle víry aspiranta. Žádný světec nepřijde a nesní sladkosti (prasád), které položíte na samádhi. Ti, kdo jsou osvobozeni, jsou osvobozeni navždy. Vše ostatní je klam. Ze sta lidí pouze jeden má tak silnou víru, která může vyústit v takový dar štěstí, jenž přichází zcela nečekaně (tak nečekaně, jako když se zlomí větev pod havranem, který na ní seděl). Iluze (klam) se jen tak nepustí, drží se dál. Řekl jsem vám o víře a jejím následku. Džňánin (realizovaná bytost) je netečný jak k víře, tak klamu. Pocit ´já jsem´ je klam. Podobně ´ty jsi´ je také klam. Obojí, jak víra v Boha, tak uctívání, jsou rovněž tak klamné. Konečně celý svět je zasažen v klamu (iluzi). Každý se nechal zajmout svými vlastními koncepty. ´Vyslechněte si univerzální klíč. Povím vám, jaké poznání je ukryto v jednom slově. Přestanete-li dál vytvářet koncepty, jste džňánin (realizovaná bytost).´

Je moudré ověřit si pravost zlata či drahokamů. Jinak můžete být ošálení a stanete se přespříliš naivní obětí. Stejně tak bude lidský život promarněn, jestliže si sami neověříte ´zkušenost´ svého Já. Právě ´zkušenost´ Já je jediný důkaz. Vše ostatní je klam. Je zde mnoho těch, kdo na sebe vzali rozličné masky. V poznání bez této ´zkušenosti´ nebude přítomna spokojenost a klid. Pouze když víte, že jste nemocní, začnete na základě tohoto poznatku užívat léky. Proto To sami zakuste. Je zde mnoho technik a metod, jako je zde mnoho Bohů. Přivoláte-li nezkušeného doktora, dítě nemoc nepřezijí. Ten, kdo dumá o tom, že v současné době na to nemá, aby zakusil Já, a přesto nemá chuť opustit svého dosavadního učitele a jít za jiným Mistrem, je jako zabiják svého vlastního Já. Co se stane, jestliže se stydíte říci doktorovi všechno? Nedostatek informací nakonec skončí smrtí. Nedovolte, aby vám vaše ego vstoupilo do cesty při hledání Skutečnosti. Co dokáže udělat vzdělanec? Iluze dokáže odhalit Pravdu jen opravdovým nadšencům. Všechny ostatní naivní pošetilce naopak bude učit jen to klamné a nepravdivé. Odevzdejte se džňáninovi (realizované bytosti), která je prosta všeho klamu a dosáhne pravého poznání.

Zbavíte-li se jednoho konceptu, další vás bude automaticky pronásledovat. Jestliže přestanete jíst cibuli, stanete se obětí falešné představy

nejezení cibule. Ego (Abhimanju, čili Ardžunův syn), vstoupil do vojenského útvaru, ale nedokázal z něho vystoupit a vrátit se. Je možné vstoupit do cyklu světské existence, ale dostat se z něho pomocí ega nelze. Pouze Ardžuna (opravdový žák) se z něho dokázal vymanit a vrátit se. Světská a duchovní existence jsou dvě kruhové desky brusného kamene (na mletí obilí). Je třeba se z obou vymanit. Pouze skutečný žák (Guruputra, doslova syn Mistra) to dokáže udělat.

Světec Kabír a Kamal (jeho žák) se jednou procházeli. Když Kabír uviděl otáčející se desky na mletí obilí, řekl, že nikdo, kdo bude zachycen mezi dvěma kruhy, nebude zachráněn. Znalec to potvrdí. Jestliže se držíte své pýchy či ega, utopíte se. Co ztratil Znalec? Nevědomá osoba se utopí díky své pýše. Ženu trápila olejová lampa, musela proto sedět ve tmě. Jestliže nemáte rádi vůni oleje, sed'te ve tmě. Měl olej co ztratit? Ten, kdo prováděl neustále rituály, aby získal duchovní poznání, promarnil svůj život. Nejsou-li odstraněny pochyby a nedojde-li k zmizení klamu, je celý život zbytečný. Celý svět se utápí v pochybách. Pouze světci překonali pochyby. Znakem opravdového duchovního poznání je to, že jste zcela zbaveni všech pochyb. Jestliže si lidé myslí, že jim Bůh udělí spásu, pak neznají Boha a skutečné realizace dosud nedosáhli. Když někdo umře, pak se osvobodí pouze pět elementů, a ne vaše Já. Takže jestliže nevíte, kdo jste, nebo kdo je Bůh, potom k čemu jste se vůbec narodili? Jestliže nechápete iluzi, k čemu je? ◀

Přednáška 43

„Jakmile se přesvědčení pevně zakoření v pravdě, pak prostřednictvím stezky Poznání dojdete náležitě velikosti. Potom si musíte dát pozor, aby stav Skutečnosti nebyl nikdy narušen.“ (Dasboadh, oddíl 10, kapitola 7, verš 14)

Vše je opravdu Brahman (Skutečnost). Jméno a forma jsou falešné. Vše, co je spatřené, tedy spousta lidí, domů, věcí apod., je pomíjivé. Vzduch, oheň, voda, atd. tu jsou přítomné díky vědomí, životní síle. Vyvstávají ze země a nakonec se do země navracejí. Vše je tvořené z pěti elementů, a v nich se na konec všechno rozpustí. Vědomí je vzduch.

Voda je také vědomí. Oheň a země jsou stvořeny z vědomí, neboli životní síly. Země se pohybuje v rychlosti sedmdesát dvě míle za minutu. Vědomí je vše, co je. Vše je Brahman 'Sarvam Khalvidam Brahman' (jedno ze čtyř prohlášení Véd). Kdyby byl u někoho jeden z pěti elementů nepřítomný, pak by žádný takový člověk nebyl naživu. Pět elementů a vědomí (dohromady šest principů) jsou nutné k tomu, aby fyzické tělo (motor) fungovalo. Vlastně je to svazek šesti složek. Kdo je potom to 'já', jež přišlo na řadu jako sedmé? Jeho jméno je nevědomost, iluze. Iluze značí, že vše je falešné. To, co vlastně 'není' (neexistuje), je samozřejmě falešné. Jakmile je to pochopeno, zmizí dualita.

Nedvojnost je Já (Brahman). 'Pouze Jedno existuje, žádné další (druhé) tu není', proto Paramátman (Nejvyšší Já) je úplně vše. Bez Jeho přítomnosti nemůže existovat žádný objekt. Vše je Brahman. Kdyby zde byl nějaký jiný princip, než je On, byl by Bůh nedokonalý. A nedokonalost je to, co podléhá zkáze. Tudíž ten, kdo je nedokonalý, není Pán. Pán světa je pouze jeden. 'Vy' jste nikdo.

Cítit, že jsem někdo, je falešnou představou, nevědomostí. Jestliže nejste, není ani nikdo jiný. Existují zde chrámy, postavené z masa a kostí, a ten, kdo v nich sídlí, je Bůh. Kdo pochopil, že tu není nic kromě Něho, stal se džňáninem (realizovaná bytost).

Vnímat objekt jako něco jiného, než čím ve skutečnosti je, vás přivádí k chybnému pojetí tohoto objektu. Když jsme Brahman (Já), pak nahlížíte na sebe jako na džívu (hrubé tělo), je pochopitelně špatné pojetí. Proč se vám Poznání vyhýbá? Je to následkem silného přesvědčení o Jeho nedosažitelnosti. Jestliže vám Guru říká: 'Ty jsi Brahman', 'Ty jsi To', pak se nejprve dostaví pochybnost. Říkáte si: 'Když jsem člověk, jak mohu být Brahman, a jak je vůbec možné, že je vše Brahman.' Tato iluze (veškerý projev) je sama falešná, takže když někdo říká: 'Já mluvím pravdu', tak to také není pravda. Pouze ten říká pravdu, kdo ani neřekne: 'Je zde pouze Jedno bez druhého.' Ten, kdo je bez pochybností a bez chybných pojetí, je Jógín (dokonalá bytost, jež dosáhla cíle). Jen ten zná Já, neboť chápe že tu není žádná jiná část oddělená od Jednoty (nedvojnosti). Když nabudete právě toto pevné přesvědčení, stáváte se prosti všech hříchů. Když se tímto způsobem stanete Pánem, jste všemocní. Máte-li poznání Já (Brahmadžňánu), pak vnímáte ženu, děti, dům, svět atd. jako Brahman, neboť žádný objekt nemůže existovat bez Brahman. Pouze taková bytost opravdu pochopila písma a je příjemcem Mistrovy milosti.